

3 פרק א

כא) וְאֵת הַיְבוּסִי יֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם לֹא הוֹרִישוּ בְּנֵי בְנֵימָן וַיֵּשֶׁב הַיְבוּסִי אֶת בְּנֵי בְנֵימָן בִּירוּשָׁלַם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: (כז) וְלֹא הוֹרִישׁ מְנַשֶּׁה אֶת בֵּית שָׁאֵן וְאֵת בְּנוֹתֶיהָ וְאֵת תַּעֲנֹךְ וְאֵת בְּנֹתֶיהָ וְאֵת יוֹשְׁבֵי דוֹר וְאֵת בְּנוֹתֶיהָ וְאֵת יוֹשְׁבֵי יַבְלָעַם וְאֵת בְּנֹתֶיהָ וְאֵת יוֹשְׁבֵי מְגִדוֹ וְאֵת בְּנוֹתֶיהָ וַיּוֹאֵל הַכְּנַעֲנִי לְשִׁבְתָּ בְּאֶרֶץ הַזֹּאת: (כח) יְהִי כִי תִזְק יִשְׂרָאֵל וַיִּשָּׂם אֶת הַכְּנַעֲנִי לְמַס וְהוֹרִישׁ לֹא הוֹרִישׁוּ: ס (כט) וְאֶפְרַיִם לֹא הוֹרִישׁ אֶת הַכְּנַעֲנִי הַיּוֹשֵׁב בְּגִזְרָר וַיֵּשֶׁב הַכְּנַעֲנִי בְּקִרְבּוֹ בְּגִזְרָר: פ (ל) זְבוּלֹן לֹא הוֹרִישׁ אֶת יוֹשְׁבֵי קִטְרוֹן וְאֵת יוֹשְׁבֵי נְחֻלַל וַיֵּשֶׁב הַכְּנַעֲנִי בְּקִרְבּוֹ וַיְהִיו לְמַס: ס (לא) אֲשֶׁר לֹא הוֹרִישׁ אֶת יוֹשְׁבֵי עֶכוֹ וְאֵת יוֹשְׁבֵי צִידוֹן וְאֵת אַחֲלָב וְאֵת אֲכֻזִּיב וְאֵת חֲלָבָה וְאֵת אֶפְיִק וְאֵת רַחֲבִי: (לב) וַיֵּשֶׁב הָאֲשֶׁרִי בְּקִרְבֵּי הַכְּנַעֲנִי יוֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ כִּי לֹא הוֹרִישׁוּ: ס (לג) נַפְתָּלִי לֹא הוֹרִישׁ אֶת יוֹשְׁבֵי בֵית שֶׁמֶשׁ וְאֵת יוֹשְׁבֵי בֵית עֲנַת וַיֵּשֶׁב בְּקִרְבֵּי הַכְּנַעֲנִי יוֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ וַיֵּשֶׁב בֵּית שֶׁמֶשׁ וּבֵית עֲנַת הֵיוּ לְהֵם לְמַס: (לד) וַיִּלְחֲצוּ הָאֲמֹרִי אֶת בְּנֵי דָן הַהֵרָה כִּי לֹא נָתְנוּ לְרֵדָתָ לְעַמֶּק:

3 פרק ב

ה) וַיִּמָּת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן עֶבֶד יִקְנָק בֶּן מֵאָה וַעֲשָׂר שָׁנַיִם: (ט) וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בְּגִבּוֹל נְחֻלְתּוֹ בְּתִמְנַת חֲרָס בְּהַר אֶפְרַיִם מִצְפּוֹן לְהַר גֵּעַשׁ: (י) וְגַם כָּל הַדּוֹר הַהוּא נֹאסְפוּ אֶל אֲבוֹתָיו וַיִּקְסוּ דוֹר אַחַר אַחֲרֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ אֶת יִקְנָק וְגַם אֶת הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל: ס (יא) וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַרְעָה בְּעֵינֵי יִקְנָק וַיַּעֲבְדוּ אֶת הַבְּעָלִים: (יב) וַיַּעֲזְבוּ אֶת יִקְנָק אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם הַמוֹצִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרֵים מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם וַיִּכְעֲסוּ אֶת יִקְנָק: (יג) וַיַּעֲזְבוּ אֶת יִקְנָק וַיַּעֲבְדוּ לְבַעַל וְלַעֲשֻׁתָרוֹת: (יד) וַיַּחַר אֵף יִקְנָק בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְנַסּ בְּיַד שָׂסִים וַיִּשְׂאוּ אוֹתָם וַיִּמְכְּרֻם בְּיַד אוֹיְבֵיהֶם מִסְבִּיב וְלֹא יָכְלוּ עוֹד לַעֲמֹד לִפְנֵי אוֹיְבֵיהֶם: (טו) בְּכָל אֲשֶׁר יָצְאוּ יַד יִקְנָק הִיָּתָה בָּם לְרַעָה כְּאֲשֶׁר דָּבַר יִקְנָק וְכְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יִקְנָק לָהֶם וַיִּצַּר לָהֶם מְאֹד: (טז) וַיִּקְסוּ יִקְנָק שִׁפְטִים וַיּוֹשִׁיעוּם מִיַּד שָׂסִיָּהֶם: (יז) וְגַם אֶל שִׁפְטֵיהֶם לֹא שָׁמְעוּ כִּי זָנוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרֵים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם סְרוּ מֵהָר מִן הַדָּרֶךְ אֲשֶׁר הָלְכוּ אֲבוֹתָם לְשִׁמְעַע מִצּוֹת יִקְנָק לֹא עָשׂוּ כֵן: (יח) וְכִי הִקִּים יִקְנָק לָהֶם שִׁפְטִים וְהָיָה יִקְנָק עִם הַשִּׁפְטָה וְהוֹשִׁיעֵם מִיַּד אוֹיְבֵיהֶם כָּל יְמֵי הַשּׁוֹפֵט כִּי יִנְחָם יִקְנָק מִנְּאֻקָתָם מִפְּנֵי לַחֲצִיָּהֶם וְדַחֲקֵיהֶם: (יט) וְהָיָה בְּמוֹת הַשּׁוֹפֵט יֵשְׁבוּ וְהִשְׁחִיתוּ מֵאֲבוֹתָם לְלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרֵים לְעַבְדָם וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לָהֶם לֹא הִפִּילוּ מִמַּעַלְלֵיהֶם וּמִדְרָכָם הַקְּשָׁה:

4 פרק ג

ה) וַיַּחַר אֵף יִקְנָק בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְכְּרֻם בְּיַד כּוֹשֵׁן רִשְׁעִיתִים מֶלֶךְ אֲרָם וַיַּעֲבְדוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת כּוֹשֵׁן רִשְׁעִיתִים שָׁמְנָה שָׁנַיִם: (ט) וַיִּזְעַקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל יִקְנָק וַיִּקְסוּ יִקְנָק מוֹשִׁיעַ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיּוֹשִׁיעֵם אֶת עֲתַנְיָאֵל בֶּן קִנֹּז אֲחִי כָלֵב הַקִּטָּן מִמֶּנּוּ: (י) וַתְּהִי עֲלֵיו רֹחַ יִקְנָק וַיִּשְׁפֹּט אֶת יִשְׂרָאֵל וַיִּצַּא לְמַלְחָמָה וַיִּתֵּן יִקְנָק בְּיָדוֹ אֶת כּוֹשֵׁן רִשְׁעִיתִים מֶלֶךְ אֲרָם וַתַּעֲזֹז יָדוֹ עַל כּוֹשֵׁן רִשְׁעִיתִים: (יא) וַתִּשְׁקֹט הָאֶרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּמָּת עֲתַנְיָאֵל בֶּן קִנֹּז:

(יב) וַיִּסְפוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הַרְעָה בְּעֵינֵי יִקְנָק וַיַּחֲזֵק יִקְנָק אֶת עֲגִלוֹן מֶלֶךְ מוֹאָב עַל יִשְׂרָאֵל עַל כִּי עָשׂוּ אֶת הַרְעָה בְּעֵינֵי יִקְנָק: (יג) וַיֹּאסֹף אֵלָיו אֶת בְּנֵי עַמּוֹן וַעֲמֶלֶק וַיִּלְךְ וַיִּנְךְ אֶת יִשְׂרָאֵל וַיִּירָשׁוּ אֶת עִיר הַתְּמָרִים: (יד) וַיַּעֲבְדוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֲגִלוֹן מֶלֶךְ מוֹאָב שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה: (טו) וַיִּזְעַקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל יִקְנָק וַיִּקְסוּ יִקְנָק לָהֶם מוֹשִׁיעַ אֶת אֶהוֹד בֶּן גִּרְאָה בֶּן הִימִינִי אִישׁ אֲטָר יָד וַיִּמְיֵנוּ וַיִּשְׁלְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּיָדוֹ מִנְחָה לְעֲגִלוֹן מֶלֶךְ מוֹאָב:

4 פרק ד

א) וַיִּסְפוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הַרְעָה בְּעֵינֵי יִקְנָק וְאֶהוֹד מָת: (ב) וַיִּמְכְּרֻם יִקְנָק בְּיַד זְבוּלֹן מֶלֶךְ כְּנַעַן אֲשֶׁר מֶלֶךְ בְּחִצּוֹר וְשָׂר צְבָאוֹ סִיסְרָא וְהוּא יוֹשֵׁב בְּחַרְשֶׁת הַגּוֹיִם: (ג) וַיִּצְעַקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל יִקְנָק כִּי תִשַׁע מֵאוֹת רֶכֶב בְּרִזָּל לוֹ וְהוּא לַחֵץ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּחֻזְקָה עֲשָׂרִים שָׁנָה: (ד) וַדְּבֹרָה אִשָּׁה נְבִיאָה אָשֶׁת לְפִידוֹת הָיָה שִׁפְטָה אֶת יִשְׂרָאֵל בְּעַת הַהִיא: (ה) וְהָיָה יוֹשְׁבֵת תַּחַת תְּמָר דְּבֹרָה בֵּין הַרְמָה וּבֵין בֵּית אֵל בְּהַר אֶפְרַיִם וַיַּעֲלוּ אֵלֶיהָ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפָּט:

5 פרק ו

(ז) ויהי כי זעקו בני ישראל אל יקנך על אדות מדון: (ח) וישלח יקנך איש נביא אל בני ישראל ויאמר להם כה אמר יקנך אלהי ישראל אנכי העליתי אתכם ממצרים ואציה אתכם מבית עבדים: (ט) ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל לחציכם ואגרש אותם מפניכם ואתנה לכם את ארצם: (י) ואמרה לכם אני יקנך אלהיכם לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי: (יא) ונבא מלאך יקנך וישב תחת האלה אשר בעפרה אשר ליואש אבי העזרי וגדעון בנו חבט חטים בגת להניס מפני מדון: (יב) ויבא אליו מלאך יקנך ויאמר אליו יקנך עמך גבור החיל: (יג) ויאמר אליו גדעון בי אדני ויש יקנך עמנו ולמה מצאתנו כל זאת ואיה כל נפלאותיו אשר ספרו לנו אבותינו לאמר הלא ממצרים העלנו יקנך ועתה נטשנו יקנך ויתננו בכף מדון: (יד) ויפן אליו יקנך ויאמר לך בכחך זה והושעת את ישראל מכף מדון הלא שלחתך: (טו) ויאמר אליו בי אדני במה אושיע את ישראל הנה אלפי הדל במנשה ואנכי הצעיר בבית אבי: (טז) ויאמר אליו יקנך כי אהיה עמך והכית את מדון פאיש אחד: (יז) ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בעיניך ועשית לי אות שאתה מדבר עמי: (יח) אל נא תמש מזה עד באי אליך והצאתי את מנחתי והנחתי לפניך ויאמר אנכי אשב עד שובך:

פרק ח

(כב) ויאמרו איש ישראל אל גדעון משל בנו גם אתה גם בנך גם בן בנך כי הושעתנו מיד מדון: (כג) ויאמר אליהם גדעון לא אמשל אני בכם ולא ימשל בני בכם יקנך ימשל בכם:

פרק ט

(א) וילך אבימלך בן ירבעל שכמה אל אחי אמו וידבר אליהם ואל כל משפחת בית אבי אמו לאמר: (ב) דברו נא באזני כל בעלי שכם מה טוב לכם המשל בכם שבעים איש כל בני ירבעל אם משל בכם איש אחד וזכרתם כי עצמכם ובשרכם אני: (ג) וידברו אחי אמו עליו באזני כל בעלי שכם את כל הדברים האלה ונט לבם אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא: (ד) ויתנו לו שבעים כסף מבית בעל ברית וישכר בהם אבימלך אנשים ריקים ופחזים וילכו אחריו: (ה) ונבא בית אביו עפרתה ויהרג את אחיו בני ירבעל שבעים איש על אבן אחת ויתר יותם בן ירבעל הקטן כי נחבא: (ו) ויאספו כל בעלי שכם וכל בית מלוא וילכו וימליכו את אבימלך למלך עם אלון מצב אשר בשכם:

6 פרק ו

(ה) ובני ישראל ישבו בקרב הכנעני החתי והאמרי והפריזי והחוי והיבוסים: (ו) ויקחו את בנותיהם להם לנשים ואת בנותיהם נתנו לבניהם ויעבדו את אלהיהם: (ז) ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יקנך וישכחו את יקנך אלהיהם ויעבדו את הבגלים ואת האשרות:

פרק יד

(א) ויבא שמשון ותמנתה וירא אשה בתמנתה מבנות פלשתים: (ב) ויעל ויגד לאביו ולאמו ויאמר אשה ראיתי בתמנתה מבנות פלשתים ועתה קחו אותה לי לאשה: (ג) ויאמר לו אביו ואמו האין בבנות אחיך ובכל עמי אשה כי אתה הולך לקחת אשה מפלשתים הערלים ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא ישרה בעיני:

7 פרק ז

(א) ויהי איש מהר אפרים ושמו מיכהו: (ב) ויאמר לאמו אלף ומאה הכסף אשר לקח לך ואתי ואת אלית וגם אמרת באזני הנה הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר אמו ברוך בני ליקנך: (ג) וישב את אלף ומאה הכסף לאמו ותאמר אמו הקדש הקדשתי את הכסף ליקנך מנדי לבני לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך: (ד) וישב את הכסף לאמו ותקח אמו מאתים כסף ותתנהו לצורף ויעשהו פסל ומסכה ויהי בבית מיכהו: (ה) והאיש מיכה לו בית אלהים ויעש אפוד ותכרים וימלא את יד אחד מבגיו ויהי לו לכהן: (ו) בימים ההם אין מלך בישראל איש הנשר בעיניו ועשה:

פרק יח

(כא) ויפנו וילכו וישומו את הטרף ואת המקנה ואת הכבוד להפניהם: (כב) המה הרחיקו מבית מיכה והאנשים אשר בביתם אשר עם בית מיכה וזעקו ונדבוקו את בני דן: (כג) ויקראו אל בני דן וישבו פניהם ויאמרו למיכה מה לך כי נזקת: (כד) ויאמר את אלהי אשר עשית לקחתם ואת הכהן ותלכו ומה לי עוד ומה זה תאמרו אלי מה לך: (כה) ויאמרו אליו בני דן אל תשמע קולך עמנו פן יפגעו בכם

אנשים מרי נפש ואספתה נפשך ונפש ביתך : (כו) וילכו בני דן לדרכם וירא מיכה כי חזקים המה ממנו ויפן וישב אל ביתו : (כז) והמה לקחו את אשר עשה מיכה ואת הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על עם שקט ובטח ויכו אותם לפי חרב ואת העיר שרפו באש : (כח) ואין מציל כי רחוקה היא מצידון ודבר אין להם עם אדם והיא בעמק אשר לבית רחוב ויבנו את העיר וישבו בה :

8 פרק ב

(א) ויעל מלאך יקנוק מן הגלגל אל הבכים ס ויאמר אעלה אתכם ממצרים ואביא אתכם אל הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם ואמר לא אפר בריתי אתכם לעולם : (ב) ואתם לא תכרתו ברית ליושבי הארץ הזאת מזבחותיהם תתצון ולא שמעתם בקלי מה זאת עשיתם : (ג) וגם אמרתי לא אגרש אותם מפניכם והיו לכם לצדים ואלהיהם והיו לכם למוקש : (ד) ויהי כדבר מלאך יקנוק את הדברים האלה אל כל בני ישראל וישאו העם את קולם ויבכו : (ה) ויקראו שם המקום ההוא בכים ויזבחו שם ליקנוק :

פרק ב

(כד) ויקרבו בני ישראל אל בני בנימן ביום השני : (כה) ויצא בנימן לקראתם מן הגבעה ביום השני וישחיתו בבני ישראל עוד שמנת עשר אלף איש ארצה כל אלה שלפי חרב : (כו) ויעלו כל בני ישראל וכל העם ויבאו בית אל ויבכו וישבו שם לפני יקנוק ויצומו ביום ההוא עד הערב ויעלו עלות וישלמים לפני יקנוק :

9 פרק ג

(טז) ויעש לו אהוד חרב ולה שני פיות גמד ארבה ויחגר אותה מתחת למדיו על ירך ימינו : (יז) ויקרב את המנחה לעגלון מלך מואב ועגלון איש בריא מאד : (יח) ויהי כאשר כלה להקריב את המנחה וישלח את העם נשאי המנחה : (יט) והוא שב מן הפסילים אשר את הגלגל ויאמר דבר סתר לי אליך המלך ויאמר הס ויצאו מעליו כל העמדים עליו : (כ) ואהוד בא אליו והוא ישב בעלית המקרה אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר אלהים לי אליך ויקם מעל הכסא : (כא) וישלח אהוד את יד שמאלו וישח את החרב מעל ירך ימינו ויתקעה בבטנו : (כב) ויבא גם הנצב אחר הלהב ויסגר החלב בעד הלהב כי לא שלף החרב מבטנו ויצא הפרשדנה : (כג) ויצא אהוד המסדרונה ויסגר דלתות העליה בעדו ונעל :

פרק ג

(טו) ויתפקדו בני בנימן ביום ההוא מהערים עשרים וששה אלף איש שלף חרב לבד מישבי הגבעה התפקדו שבע מאות איש בחור : (טז) מכל העם הזה שבע מאות איש בחור אטר יד ימינו כל זה קלע באבן אל השערה ולא יחטא :

10 פרק א

(יב) ויאמר כלב אשר זכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה בתי לאשה : (יג) וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו ויתן לו את עכסה בתו לאשה : (יד) ויהי בבואה ותסיתהו לשאול מאת אביה השדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך : (טו) ותאמר לו הבה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן לה כלב את גלת עלית ואת גלת תחתית :

11 פרק ד

(א) ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יקנוק ואהוד מת: (ב) וימכרו יקנוק ביד יבין מלך כנען אשר מלך בחצור ושר צבאו סיסרא והוא יושב בחרשת הגוים: (ג) ויצעקו בני ישראל אל יקנוק כי תשע מאות רכב ברזל לו והוא לחץ את בני ישראל בחזקה עשרים שנה (ד) ודבורה אשה נביאה אשת לפידות היא שפטה את ישראל בעת ההיא: (ה) והיא יושבת תחת תמר דבורה בין הרמה ובין בית אל בהר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט: (ו) ותשלח ותקרא לברק בן אבינעם מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא צנה יקנוק אלהי ישראל לך ומשכת בהר תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבלון: (ז) ומשכתי אליך אל נחל קישון את סיסרא שר צבא יבין ואת רכבו ואת המונו ונתתיהו בידך: (ח) ויאמר אליה ברק אם תלכי עמי והלכתי ואם לא תלכי עמי לא אלך: (ט) ותאמר הלך אלך עמך אפס כי לא תהיה תפארתך על הדךך אשר אתה הולך כי ביד אשה ימכר יקנוק את סיסרא ותקם דבורה ותלך עם ברק קדשה: (י) ויצעק ברק את זבולן ואת נפתלי קדשה ויעל ברנליו עשרת אלפי איש ותעל עמו דבורה: (יא) וחבר הקיני נפךד מקין מבני חלב חתן משה ונט אהלו עד אלון בצענים בצעננים אשר את קדש: (יב) ויגדו לסיסרא כי עלה ברק בן אבינעם הר תבור: (יג) ויצעק סיסרא את כל רכבו תשע מאות רכב ברזל ואת כל העם אשר אתו מחרשת הגוים אל נחל קישון: (יד) ותאמר דבורה אל ברק קום כי זה היום אשר נתן יקנוק את סיסרא בידך הלא יקנוק יצא לפניך ויכד ברק מהר תבור ועשרת אלפים איש אחריו: (טו) ויהם יקנוק את סיסרא ואת כל הרכב ואת כל המחנה לפי חרב לפני ברק ויכד סיסרא מעל המרכבה וינס ברנליו: (טז) ויברך רדף אחרי הרכב ואחרי המחנה עד חרשת הגוים ויפל כל מחנה סיסרא לפי חרב לא נשאר עד אחד: (יז) וסיסרא נס ברנליו אל אהל יעל אשת חבר הקיני כי שלום בין יבין מלך חצור ובין בית חבר הקיני: (יח) ותצא יעל לקראת סיסרא ותאמר אליו סוּרָה אֲדֹנָי סוּרָה אֲלֵי אֵל תִּיכָא ויָסַר אֶלֶיהָ הַאֲהֵלָה וַתִּכְסְהוּ בַשְּׂמִיכָה: (יט) ויאמר אליה השקיני נא מעט מים כי צמאתי ותפתח את נאוד החלב ותשקהו ותכסהו: (כ) ויאמר אליה עמד פתח האהל והיה אם איש יבוא ושאלך ואמר היש פה איש ואמרת אין: (כא) ותקח יעל אשת חבר את יתד האהל ותשם את המקבת בידה ותבוא אליו בלאט ותתקע את היתד ברקתו ותצנח בארץ והוא נרדם ויעף וימת: (כב) והנה ברק רדף את סיסרא ותצא יעל לקראתו ותאמר לו לך ואראך את האיש אשר אתה מבקש ויבא אליה והנה סיסרא נפל מת והיתד ברקתו: (כג) ויכנע אלהים ביום ההוא את יבין מלך כנען לפני בני ישראל: (כד) ותלך דבורה בני ישראל הלך וקשה על יבין מלך כנען עד אשר הכריתו את יבין מלך כנען: פ

פרק ה

(א) ותשר דבורה וברק בן אבינעם ביום ההוא לאמר
(ו) בימי שמגר בן ענת בימי יעל חדלו ארחות והלכי נתיבות לכו ארחות עקלקלות: (ז) חדלו כרזון בישראל חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי אם בישראל:
(יב) עורי עורי דבורה עורי עורי דברי שיר קום ברק ושבה שביך בן אבינעם:
(כד) תברך מנשים יעל אשת חבר הקיני מנשים באהל תברך: (כה) מים שאל חלב נתנה בספל אדירים הקריבה חמאה: (כו) ידה ליתד תשלחנה וימינה להלמות עמלים והלמה סיסרא מחקה ראשו ומחצה וחלפה רקתו: (כז) בין רגליה כרע נפל שכב בין רגליה כרע נפל באשר כרע שם נפל שדוד:
(כח) בעד החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא בעד האשנב מדוע ביש רכבו לבוא מדוע אחרו פעמי מרובותיו: (כט) חכמות שרותיה תענינה אף היא תשיב אמריה לה: (ל) הלא ימצאו יחלקו שלל רחם רחמתיים לראש גבר שלל צבעים לסיסרא שלל צבעים רקמתיים לצוארי שלל: (לא) בן יאבדו כל אויבין יקנוק ואהבו כצאת השמש בגברתו ותשקט הארץ ארבעים שנה: פ

12) פרק ב

(מו) וַיְהִי כֹל הַנִּפְלִיִּים מִבְּנֵימֶן עֲשָׂרִים וְחֲמִשָּׁה אֶלְף אִישׁ שְׁלֹף חָרָב בְּיוֹם הַהוּא אֶת כָּל אֵלֶּה אֲנָשֵׁי חֵיל: (מז) וַיִּפְּנוּ וַיִּנְסוּ הַמִּדְבָּרָה אֶל סֹלַע הַרְמוֹן שֶׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ וַיֵּשְׁבוּ בְּסֹלַע רְמוֹן אַרְבַּעַה חֳדָשִׁים: (מח) וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל שָׁבוּ אֶל בְּנֵי בְנֵימֶן וַיִּכּוּם לְפִי חָרָב מֵעִיר מֵתָם עַד בְּהֵמָה עַד כָּל הַנִּמְצָא גַם כָּל הָעֲרִים הַנִּמְצָאוֹת שְׁלָחוּ בְּאֵשׁ: פ

פרק כא

(א) וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל נִשְׁבַּע בַּמִּצְפָּה לֵאמֹר אִישׁ מִמֶּנּוּ לֹא יִתֵּן בֵּיתוֹ לְבְנֵימֶן לְאִשָּׁה:
 (ה) וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִי אֲשֶׁר לֹא עָלָה בְּקֶהֱל מִכָּל שְׁבֵטֵי יִשְׂרָאֵל אֶל יְקֹנֶק כִּי הִשְׁבִּיעָה הַגְּדוֹלָה הַיְתֵה לְאֲשֶׁר לֹא עָלָה אֶל יְקֹנֶק הַמִּצְפָּה לֵאמֹר מוֹת יוֹמֵת: (ו) וַיִּנְחְמוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל בְּנֵימֶן אַחֲיו וַיֹּאמְרוּ נִגְדַע הַיּוֹם שֶׁבֵט אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל: (ז) מִה נַּעֲשֶׂה לָהֶם לְנוֹתְרִים לְנָשִׁים וְאֲנַחְנוּ נִשְׁבַּעְנוּ בִּיקְנֹק לְבִלְתִּי תֵת לָהֶם מִבְּנוֹתֵינוּ לְנָשִׁים: (ח) וַיֹּאמְרוּ מִי אֶחָד מִשְׁבֵּטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֹא עָלָה אֶל יְקֹנֶק הַמִּצְפָּה וְהָנָה לֹא בָא אִישׁ אֶל הַמַּחֲנֶה מִיָּבֵישׁ גִּלְעָד אֶל הַקֶּהֱל: (ט) וַיִּתְּפֹקֵד הָעָם וְהָנָה אֵין שָׁם אִישׁ מִיּוֹשְׁבֵי יְבֵשׁ גִּלְעָד: (י) וַיִּשְׁלָחוּ שָׁם הָעֵדָה שְׁנַיִם עָשָׂר אֶלְף אִישׁ מִבְּנֵי הַחֵיל וַיִּצְווּ אוֹתָם לֵאמֹר לְכוּ וְהַכִּיתֶם אֶת יוֹשְׁבֵי יְבֵשׁ גִּלְעָד לְפִי חָרָב וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף: (יא) וְזֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כָל זָכָר וְכָל אִשָּׁה יִדְעַת מִשָּׁכָב זָכָר תַּחְרִימוּ: (יב) וַיִּמְצְאוּ מִיּוֹשְׁבֵי יְבֵישׁ גִּלְעָד אַרְבַּע מֵאוֹת נַעֲרָה בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא יָדְעָה אִישׁ לְמִשְׁכָּב זָכָר וַיָּבִיאוּ אוֹתָם אֶל הַמַּחֲנֶה שְׁלֵה אֲשֶׁר בְּאַרְצָ כְּנָעַן: ס (יג) וַיִּשְׁלָחוּ כָל הָעֵדָה וַיִּדְבְּרוּ אֶל בְּנֵי בְנֵימֶן אֲשֶׁר בְּסֹלַע רְמוֹן וַיִּקְרְאוּ לָהֶם שְׁלוֹם: (יד) וַיֵּשֶׁב בְּנֵימֶן בְּעֵת הַהִיא וַיִּתְּנוּ לָהֶם הַנָּשִׁים אֲשֶׁר חִיו מִנָּשִׁי יְבֵשׁ גִּלְעָד וְלֹא מִצְּאוּ לָהֶם כֵּן: (טו) וְהָעָם נָחַם לְבְנֵימֶן כִּי עָשָׂה יְקֹנֶק פְּרָץ בְּשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: (טז) וַיֹּאמְרוּ זָקְנֵי הָעֵדָה מִה נַּעֲשֶׂה לְנוֹתְרִים לְנָשִׁים כִּי נִשְׁמְדָה מִבְּנֵימֶן אִשָּׁה: (יז) וַיֹּאמְרוּ יִרְשֵׁת פְּלִיטָה לְבְנֵימֶן וְלֹא יִמָּחָה שְׁבֵט מִיִּשְׂרָאֵל: (יח) וְאֲנַחְנוּ לֹא נוּכַל לֵתֵת לָהֶם נָשִׁים מִבְּנוֹתֵינוּ כִּי נִשְׁבַּעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲרוּר נִתֵּן אִשָּׁה לְבְנֵימֶן: ס (יט) וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה חַג יְקֹנֶק בְּשִׁלּוֹ מִיָּמִים זִמְיָמָה אֲשֶׁר מִצְּפוֹנָה לְבֵית אֶל מְזֻרְחָה הַשָּׁמֶשׁ לְמִסְלָה הָעֵלָה מִבֵּית אֶל שְׁכֵמָה וּמִנְגֵב לְלְבוֹנָה: (כ) וַיִּצּוּ וַיִּצְווּ אֶת בְּנֵי בְנֵימֶן לֵאמֹר לְכוּ וְאַרְבַּתֶּם בַּכְּרָמִים: (כא) וַרְאִיתֶם וְהָנָה אִם יִצְאוּ בָנוֹת שִׁילּוֹ לְחוֹל בְּמַחְלוֹת וַיִּצְאֶתֶם מִן הַכְּרָמִים וְחִטְפֶּתֶם לָכֶם אִישׁ אִשְׁתּוֹ מִבְּנוֹת שִׁילּוֹ וְהִלַּכְתֶּם אַרְצָ בְּנֵימֶן: (כב) וְהָיָה כִּי יָבִיאוּ אֲבוֹתֶם אוֹ אַחֵיהֶם לְרוּב לְרִיב אֲלֵינוּ וְאָמְרֵנוּ אֲלֵיהֶם חֲנוּנוּ אוֹתָם כִּי לֹא לָקַחְנוּ אִישׁ אִשְׁתּוֹ בְּמִלְחָמָה כִּי לֹא אֲתָם נִתְּתֶם לָהֶם כְּעֵת תְּאָשְׁמוּ: ס (כג) וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי בְנֵימֶן וַיִּשְׂאוּ נָשִׁים לְמִסְפָּרָם מִן הַמַּחְלוֹת אֲשֶׁר גָּזְלוּ וַיִּלְכוּ וַיֵּשְׁבוּ אֶל נַחְלָתָם וַיִּבְנוּ אֶת הָעֲרִים וַיֵּשְׁבוּ בָהֶם: (כד) וַיִּתְּהִלְכוּ מִשָּׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵת הַהִיא אִישׁ לְשִׁבְטוֹ וְלִמְשַׁפְּחָתוֹ וַיִּצְאוּ מִשָּׁם אִישׁ לְנַחְלָתוֹ: (כה) בְּיָמֵים הָהֵם אֵין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל אִישׁ הִישָׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה:

עתי אל	אה וד	שמ גר	דבו רה	גדע ון	אבימל ד	תו לע	יאי ר	יפתח	אב צן	איל ון	עבד ון	שמ שון
עכס ה			יעל		Woman with millstone			“Daughter”				פלבג שו נשי יבש גלע דו בנו ת שיל ה